

Πριν λίγες ημέρες πραγματοποιήθηκε στη Θεσσαλία περιοδεία στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ με επικεφαλής τον πρώην πρωθυπουργό κ. Αλ. Τσίπρα.

Ένα μέρος της δραστηριότητάς του επικεντρώθηκε στον πρωτογενή τομέα, με επισκέψεις σε συνεταιριστικές εγκαταστάσεις, επαφές με παραγωγούς κ.λπ.

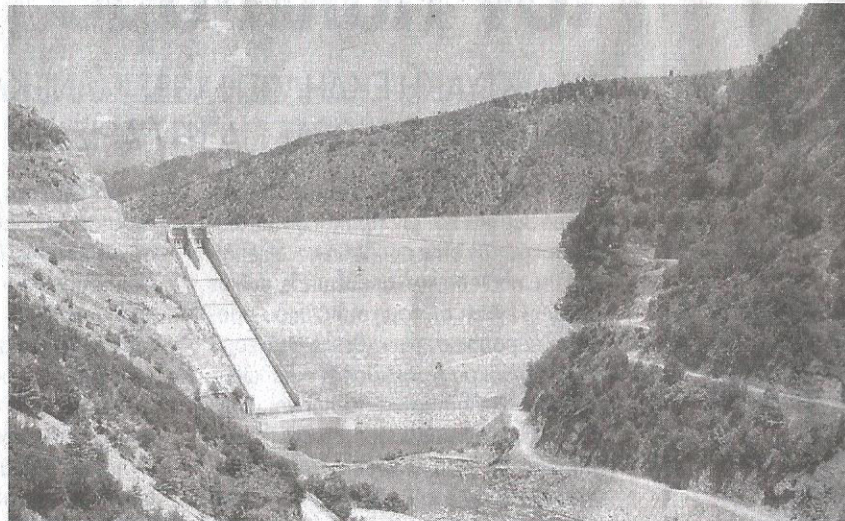
Ειδική αναφορά έκανε από τη Λάρισα στα «αγροτικά αρδευτικά έργα» και «πρότεινε την επίλυση του υδατικού προβλήματος της Θεσσαλίας με τοπικά έργα ταμίευσης και εμπλουτισμού, με διατήρηση των αρδευόμενων εκτάσεων» (σημ. η υπογράμμιση δική μας).

Τέλος, αναφέρθηκε με απαξιωτικό τρόπο στους ηγέτες παλαιότερων κυβερνήσεων («κάποιοι» όπως τους αποκάλεσε), δηλαδή τους Ανδρ. Παπανδρέου, Κων. Μητσοτάκη, Κ. Σημίτη και Κων. Καραμανλή, οι οποίοι, όπως είπε, «...επέμεναν...να παραμυθιάζουν τους Θεσσαλούς με μεγαλειήβολα σχέδια...», εννοώντας προφανώς τα έργα Άνω Αχελώου.

Ας σημειωθεί ότι όλες αυτές οι κυβερνήσεις εμπνεύστηκαν και στήριξαν πολιτικά την υλοποίηση των έργων Αχελώου, τα οποία μετά από 25 χρόνια (από το 1984 έως το 2009) και έχοντας κατασκευαστεί σημαντικό ποσοστό του φυσικού τους αντικειμένου (65%-85%), παραμένουν ημιτελή και εγκαταλελειμμένα, προς μεγίστη ικανοποίηση του ...οραματιστή πρώην πρωθυπουργού!

Λίγες παρατηρήσεις για κατανόηση του πραγματικού υδατικού προβλήματος της Θεσσαλίας, το οποίο βεβαίως δεν περιορίζεται στα στενά όρια ενός πακέτου «αρδευτικών έργων», όπως προσπάθησε έντεχνα να το περιχαράκώσει ο κ. Τσίπρας. Όπως διαπιστώνει και το ισχύον Σχέδιο Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών (ΣΔΛΑΠ) του 2017 (δημιούργημα του κ. Φάμελλου), κατά τις τελευταίες τρεις τουλάχιστον δεκαετίες, η αναζήτηση νερού από τους εξαντλημένους υπόγειους υδροφορείς οδήγησε στη συσ-

Το υδατικό και ο Αλ. Τσίπρας

λία η μεγαλύτερη απειλή για την ασφάλειά μας από την ένταση των φαινομένων και την κλιματική κρίση, είναι η συχνή εμφάνιση της ξηρασίας, θέμα στο οποίο επίσης δεν αναφέρθηκε ο κ. Τσίπρας.

Και φυσικά δεν μας παραξενεύει αυτή η επιλεκτική του αγνόηση των μεγάλων αυτών ζητημάτων, δεδομένου ότι για την αντιμετώπιση και των δύο απαιτείται η δημιουργία υδατικών αποθεμάτων σημαντικής κλίμακας σε όλα τα μήκη και πλάτη της Θεσσαλίας, κυρίως στα ορεινά της τμήματα και φυσικά στον Αχελώο, που όμως ο κ. Τσίπρας, για λόγους επικοινωνιακούς, τοπικιστικούς (Αιτωλολοκαρνανία) και για να μην κακοκαρδίσει κάποιους δογματικούς αντιπάλους αυτών των έργων που έχουν σημαντική επιρροή εντός του ΣΥΡΙΖΑ, υποχρεώνεται να περάσει «ξωφρενικά» τις πιο βασικές παραμέτρους του υδατικού προβλήματος της Θεσσαλίας.

Αλλά και στους αρδευτές – αγρότες, που αποτέλεσαν και τους αποδέκτες των υπο-

όλων των μικρού και μεσαίου μεγέθους ταμιευτήρων που το ίδιο σχέδιο προβλέπει (Ενιπέας, Μουζάκι, λιμνοδεξαμενές κ.λπ.), από τους οποίους όμως κανείς δεν έχει έως σήμερα ξεκινήσει (φυσικά και στα χρόνια διακυβέρνησης της χώρας από τον ίδιο) ούτε καν την ωρίμανσή τους.

Φυσικά θα πρέπει να εξηγήσει τι έκανε για αυτά (και περίπου τα ίδια που προέβλεπε το ΣΔΥ του 2014 που βρήκε έτοιμο και εγκεκριμένο) η κυβέρνησή του. Και το κυριότερο, όπως προκύπτει από το ΣΔΛΑΠ/2017, για να μη λείπει αρδευτικό νερό (σημ. εδώ οι αρδεύσεις έχουν προτεραιότητα σε σχέση με το περιβάλλον...), δεν θα πρέπει να διατίθενται αξιόλογες ποσότητες για εμπλουτισμό/ επαναφορά υδάτων στους υπόγειους υδροφορείς. Γι' αυτό η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, «γεμάτη» από οικολογική ευαισθησία και κοινωνική ευθύνη και (φυσικά) επειδή αλλιώς δεν ισορροπούσε έστω και «τραβηγμένα» το υδατικό ισοζύγιο, επέλεξε η οικολογική αποκατά-

φάσεων όλων των κυβερνήσεων (πριν του ΣΥΡΙΖΑ) και όλων σχεδόν των κομμάτων της Ελληνικής Βουλής έως το 2010.

Και όσο μας «παραμυθιάζει» ο κ. Τσίπρας, αλλά και τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ, ότι δήθεν έχουν «λύσεις» για το υδατικό της Θεσσαλίας, όσο η κυβέρνηση Κυρ. Μητσοτάκη στέκεται αμήχανη απέναντι στο ίδιο θέμα, αποφεύγοντας για δικούς της λόγους να τηρήσει τις υποσχέσεις της για ολοκλήρωση των έργων Αχελώου, τόσο τα χρόνια περνούν, ο ποταμός Αχελώος παραμένει μπαζωμένος από το πρόφραγμα στη θέση Συκιά και οι κίνδυνοι καταστροφών από πλημμύρες πολλαπλασιάζονται.

Γι' αυτό διατυπώνουμε προς κάθε κατεύθυνση την πρότασή μας: ΑΜΕΣΑ ΣΤΗ ΒΟΥΛΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΚΑΙ ΛΗΨΗ ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΗ Ή ΤΗΝ ΚΑΤΕΔΑΦΙΣΗ ΤΩΝ ΗΜΙΤΕΛΩΝ ΕΡΓΩΝ ΑΧΕΛΩΟΥ.

Και να θυμίσουμε στον κ. Τσίπρα και στους άλλους υποκριτές του ΣΥΡΙΖΑ που κάνουν πως «δεν ακούνε» την πρόταση αυτήν, ότι η σοβαρότητά τους μετριέται όχι (κυρίως) από τις χωρίς ουσία δηλώσεις κάποιων ψευτο-ευαίσθητων ότι δήθεν «δεν συμφωνούν με την κατεδάφιση των έργων», αλλά από το πόσο υπεύθυνα διαχειρίζονται κρίσιμα και συχνά ακανθώδη ζητήματα που «φέρνει η ζωή» προς επίλυση στις εκάστοτε κυβερνήσεις. Ένα τέτοιο ζήτημα είναι και η τύχη των έργων Αχελώου, που όσο ο ΣΥΡΙΖΑ ήταν στην κυβέρνηση, άλλοτε κορόιδευαν τον κόσμο ότι θα τα ολοκληρώσουν (κ. Σπύρτζης, Δεκ. 2015/Βουλή), άλλοτε ότι δήθεν «σκέπτονται» να τα αξιοποιήσουν υδροηλεκτρικά (κ. Τσίπρας, Λάρισα, 2018) και άλλοτε (Σ. Φάμελλος) ότι τα έργα είναι «παράνομα», άρα θα

του κ. Φάμελλου), κατά τις τελευταίες τρεις τουλάχιστον δεκαετίες, η αναζήτηση νερού από τους εξαντλημένους υπόγειους υδροφορείς οδήγησε στη συσσώρευση ελλειμμάτων υπόγειου νερού πάνω από 3 δισ. κ.μ.

Επίσης, το ΣΔΛΑΠ προσδιορίζει την «ετήσια» επαναλαμβανόμενη υπερεκμετάλλευση του οικοσυστήματος του Πηνειού σε πάνω από 200 εκατ. κ.μ. επιφανειακού νερού, καθώς επίσης την έντονη διάβρωση των εδαφών, την επεκτεινόμενη υφαλμύριση των υπόγειων υδροφορέων κ.ο.κ.

Με απλά λόγια το υδατικό κυριαρχείται από την οικολογική του διάσταση και το ελλειμματικό υδατικό ισοζύγιο. Και οι δηλώσεις του κ. Τσίπρα, δυστυχώς, αγνοούν επιδεικτικά το μέγιστο αυτό θέμα για την περιοχή μας.

Θα σημειώσουμε επίσης ότι στη Θεσσα-

να περνάει «ζωφάντος» τις πιο βασικές παραμέτρους του υδατικού προβλήματος της Θεσσαλίας.

Αλλά και στους αρδευτές – αγρότες, που αποτέλεσαν και τους αποδέκτες των υποσχέσεων του για το «αρδευτικό», ο κ. Τσίπρας δεν είπε την αλήθεια. Ναι μεν «υποσχέθηκε» ότι με «τοπικά έργα ταμείωσης» θα διατηρήσει τις αρδευόμενες σήμερα εκτάσεις (σημ. 2,5 εκατ. στρέμματα), παρέλειψε όμως να τους πει ότι οι προϋποθέσεις για κάτι τέτοιο είναι πολίτες και κατά τη γνώμη μας μη επιτεύξιμες.

Βασική προϋπόθεση για την άμβλυυνση του ελλείμματος είναι η υλοποίηση όλων των απαιτούμενων νέων αρδευτικών δικτύων, ώστε να υπάρχει στέρεη βάση στην επίτευξη του στόχου του ΣΔΛΑΠ/2017 για εξοικονόμηση 185 εκατ. κ.μ. νερού ετησίως.

Άλλη προϋπόθεση είναι η υλοποίηση

ΣΥΡΙΖΑ, «γεμάτη» από οικολογική ευαισθησία και κοινωνική ευθύνη και (φυσικά) επειδή αληθώς δεν ισορροπούσε έστω και «τραβηγμένα» το υδατικό ισοζύγιο, επέλεξε η οικολογική αποκατάσταση των υπόγειων υδροφορέων να παραπεμφθεί στα επόμενα 60 χρόνια! Χωρίς να ληφθεί υπόψη η πρόβλεψη για μείωση των βροχοπτώσεων στα χρόνια αυτά.

Ως πολίτες έχουμε ακούσει και παλαιότερα υποσχέσεις από τον πρώην πρωθυπουργό και έχουμε διαπιστώσει την αξιοπιστία τους. Δεν επιθυμούμε να τις επικαλεστούμε. Όμως επειδή αγωνιζόμαστε να δρομοποιηθούν λύσεις για το υδατικό της Θεσσαλίας, δεν έχουμε το δικαίωμα να μείνουμε απαθείς μπροστά σε μια τέτοια στρέβλωση της πραγματικότητας, σε μια πρωτοφανή υποβάθμιση των κινδύνων που ελλοχεύουν στη Θεσσαλία, σε μια απαξίωση πολιτικών απο-

σούν (κ. Σπυρίδης, ΔΕΚ. 2015/ΒΟΥΛΗ), δηλαδή ότι δήθεν «σκέπτονται» να τα αξιοποιήσουν υδροηλεκτρικά (κ. Τσίπρας, Λάρισα, 2018) και αλλιώς (Σ. Φάμελλος) ότι τα έργα είναι «παράνομα», άρα θα κατεδαφιστούν, κάτι φυσικά που ουδέποτε είχαν τη δημοκρατική ευαισθησία και υπευθυνότητα να φέρουν για διαβούλευση και για απόφαση στη Βουλή. Ας θυμούνται: άλλο περιθώριο του «στρίβειν διά του αρραβώνος» δεν τους προσφέρει πλέον ούτε ο «πληγωμένος» ποταμός και οι «πληγωμένοι» υδροφορείς, ούτε οι σκεπτόμενοι Θεσσαλοί πολίτες.

***Γιαννακός Κώστας, γεωπόνος, πρόεδρος Γεωπονικού Συλλόγου Λάρισας**
***Γέμτος Φάνης, ομότιμος καθηγητής Πανεπιστημίου Θεσσαλίας**
***Γκούμας Κώστας, πρώην πρόεδρος ΓΕΩΤΕΕ/ΚΕ**